

Anii mei

Ion Pena

Anii mei ca merele toamnei trec
Cu dragostea, cu tristețea, cu bucuria;
Peste calendar, peste zile m-aplec
Și-mi plac colindele și Sântamaria.

Visez ades la biserica din copilărie,
Bătrână, cu denie, cu joc, cu prohod;
La bâlciuri o fată, o menajerie
Și eu evoluând, între ele, Irod.

Drumuri în apă, berzele călătoare,
Feerie de primăveri și uimire.
Blândul Isus între copii, sunătoare
În frunza de plop - aninată vuire.

Anii mei, lunile și zilele mele,
Frați și surori cu viața, cu amintirea
Merg către unde? Și vă scutur nuiiele
În sufletul negru cum este cernirea.

Publicată în „DRUM”, anul III, nr. 3 din 27 noiembrie 1937